

BIULETYN PRAWNY

Umowa pożyczki

Wszystko co trzeba wiedzieć

Fundacja TAURUS
Edukacja prawna

2022

Umowa pożyczki

- wszystko co trzeba wiedzieć

OPRACOWANIE:
FUNDACJA TAURUS

ROK 2022

Punkt Nieodpłatnej Pomocy Prawnej nr 11 w Poznaniu
(ul. Matejki 50, Budynek Urzędu Miasta Poznania)

Opracowanie zostało przygotowane w ramach realizacji przez Fundację TAURUS zadania publicznego w zakresie prowadzenia nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego, bezpłatnej mediacji oraz edukacji prawnej w Poznaniu w 2022r.

Zadanie publiczne jest finansowane ze środków budżetowych Miasta Poznania.

**MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI**
www.ms.gov.pl

POZnań*

Jaka jest istota umowy pożyczki?

Zgodnie z definicją ustawową wyrażoną w art. 720 § 1 Kodeksu cywilnego (dalej: k.c.) na mocy umowy pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku. Biorący pożyczkę jednocześnie zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Z definicji tej wynika **istota** stosunku prawnego jakim jest umowa pożyczki tj.:

- umowa zawierana jest przez dwie strony: dającego pożyczkę czyli pożyczkodawcę oraz biorącego pożyczkę czyli pożyczkobiorcę,
- przedmiotem umowy pożyczki jest określona ilość pieniędzy albo określona ilość rzeczy tego samego gatunku,
- zobowiązanie pożyczkodawcy polega na tym, że przedmiot umowy pożyczki jest przekazywany na własność biorącemu pożyczkę,
- zobowiązanie pożyczkobiorcy polega na tym, że zwraca on pożyczkodawcy przedmiot pożyczki.

W treści umowy pożyczki muszą znaleźć się następujące elementy:

- 1. oznaczenie stron**
- 2. określenie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (przedmiot umowy)**
- 3. zobowiązanie do przeniesienia przedmiotu umowy na własność biorącego pożyczkę**
- 4. sformułowanie zwrotu przedmiotu pożyczki**

Dodatkowo w umowie można określić **termin** zwrotu pożyczki czy jej oprocentowanie.

Stroną umowy pożyczki może być osoba fizyczna, osoba prawna lub tzw. ułomna osoba prawna. Po stronie pożyczkodawcy i pożyczkobiorcy może być jedna osoba lub podmiot albo kilka osób lub podmiotów.

Przedmiot umowy pożyczki może zostać przekazany w dowolnej formie: można pożyczkobiorcy wydać przedmiot pożyczki do jego rąk lub dokonać przelewu na rachunek bankowy pożyczkodawcy.

WAŻNE!

Umowa pożyczki, której **wartość przekracza tysiąc złotych**, wymaga zachowania formy dokumentowej.

Umowa pożyczki zawarta **w formie ustnej** jest ważna, ale dochodzenie jej zwrotu na drodze postępowania sądowego jest trudniejsze od strony dowodowej. Wynika to z zastrzeżenia, że umowa pożyczki opiewająca na kwotę powyżej 1000 zł wymaga zachowania formy dokumentowej. W tym miejscu należy odnieść się do treści wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie – VI Wydział Cywilny z dnia 11 czerwca 2019r. (sygnatura akt VI Aca 238/18), w którym wyrażone jest stanowisko, iż „(...) *nie ulega też wątpliwości, że zawarcie umowy wymaga złożenia oświadczeń woli przez obie jej strony – w wypadku umowy pożyczki przez pożyczkodawcę i pożyczkobiorcę. Należy jednak zauważyć, że przepisy Kodeksu cywilnego nie wymagają dla ważności umowy pożyczki zachowania jakiejkolwiek formy. Także przepis art. 720 § 2 k.c. wymaga - przy określonej wartości pożyczki – jedynie stwierdzenia umowy pismem*”. Oznacza to, że można zawrzeć umowę pożyczki bez zachowania jakiejkolwiek szczególnej formy. Jednakże w celu zabezpieczenia swoich interesów, na wypadek konieczności dochodzenia zwrotu pożyczki na drodze sądowej, jeśli wartość przedmiotu umowy przekracza 1000 zł, musimy zadbać o zachowanie co najmniej formy dokumentowej przy zawieraniu tej umowy. Co to oznacza? Forma dokumentowa czynności prawnej została przewidziana w art. 77 (2) k.c., z którego wynika, że do zachowania dokumentowej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. Co należy rozumieć pod pojęciem „dokument”? Wyjaśnia to art. 77 (3) K.c. - **dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią**. Oznacza to, że forma dokumentowa obejmuje nie tylko oświadczenie wyrażone w formie tekstu, ale np. jako zapis dźwięku albo zdjęcie. Według art. 74 § 1 k.c. zastrzeżenie formy dokumentowej bez rygору nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy **nie jest w sporze dopuszczalny** dowód z zeznań świadków lub z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Mimo niezachowania formy dokumentowej przewidzianej dla celów dowodowych dowód z zeznań świadków lub z przesłuchania stron jest dopuszczalny, jeżeli **obie strony wyrażą na to zgodę, żąda tego konsument w sporze z przedsiębiorcą albo fakt dokonania czynności prawnej jest uprawdopodobniony za pomocą dokumentu**.

Wybrane orzecznictwo sądowe:

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 6 maja 2022 r. (II CSKP 185/22)

1. *Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 720 § 1 KC wykonanie umowy pożyczki pieniężnej przez pożyczkodawcę polega na przeniesieniu na własność pożyczkodawcy określonej ilości pieniędzy.*

*W ścisłym rozumieniu pojęcie własności może odnosić się jedynie do znaków pieniężnych, a nie do pieniądza rozumianego jako miara wartości. **Przeniesienie własności następuje w tym przypadku zgodnie z art. 155 § 2 KC, co oznacza, że konieczne jest przeniesienie posiadania określonych znaków pieniężnych.** Przedmiotem pożyczki może być także pieniądź bankowy, a równoznaczny z wydaniem (dokładniej - przeniesieniem posiadania) gotówki jest przelew na rachunek pożyczkobiorcy, co nie oznacza uzyskania przez niego własności znaków pieniężnych, lecz wierzytelności w stosunku do banku prowadzącego rachunek. Nawet gdyby powód nie był właścicielem znaków pieniężnych przekazywanych w*

wykonaniu umowy pożyczki, to zastosowanie znajdowałby art. 169 § 1 i 2 KC, zgodnie z którym osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą lub pieniędzmi może przenieść takie walory na własność nabywcy, jeżeli przedmioty te zostaną nabywcy wydane, a nabywca nie działa w złej wierze. **Za wykonanie umowy pożyczki może zostać również uznane wydanie znaków pieniężnych lub dokonanie przelewu przez osobę trzecią**, gdyż zastosowanie znajduje art. 356 KC, zgodnie z którym co do zasady wierzyciel nie może żądać osobistego świadczenia przez dłużnika, a w wypadku wierzytelności pieniężnej nie może odmówić przyjęcia świadczenia od osoby trzeciej, chociażby ta działała bez wiedzy dłużnika. O wykonaniu pożyczki pieniężnej można zatem mówić wtedy, gdy pożyczkobiorca uzyskał własność przedmiotu pożyczki lub możliwość dysponowania kwotą pożyczki na innej podstawie. Kwestia pochodzenia środków, które pożyczkodawca przeznaczył na wykonanie umowy, może mieć znaczenie dla jego rozliczeń z podmiotami, od których te środki zostały pozyskane, jednak pozostaje bez wpływu na ocenę wykonania umowy z pozwanym.

2. Ważność umowy pożyczki nie zależy od tego, czy pożyczkodawca jest właścicielem przekazywanych pożyczkobiorcy środków pieniężnych.

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 19 września 2018 r. (I CSK 570/17)

1. Nie jest wymagane, aby w umowie pożyczki w sposób jednoznaczny i dokładny strony posłużyły się zwrotami przyjętymi przez ustawodawcę w art. 720 § 1 KC dla opisanie świadczeń stron tego stosunku prawnego. Zarówno okoliczności zawarcia umowy, czy sposób jej późniejszego wykonania mogą świadczyć, że istota umowy zawartej przez strony spełniała elementy przedmiotowo istotne umowy pożyczki.
2. Elementami *essentialia negotii* umowy pożyczki są: zobowiązanie dającego pożyczkę (pożyczkodawcy) do przeniesienia na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz zobowiązanie biorącego (pożyczkobiorcy) do zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo tej samej ilości rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. **Do elementów przedmiotowo istotnych umowy pożyczki *nie należy* wskazanie terminu zwrotu pożyczki, co zresztą wynika z art. 723 KC.**

Odstąpienie od umowy pożyczki:

Dający pożyczkę (pożyczkodawca) może odstąpić od umowy i odmówić wydania przedmiotu pożyczki, **jeżeli zwrot pożyczki jest wątpliwy z powodu złego stanu majątkowego drugiej strony.** Uprawnienie to nie przysługuje dającemu pożyczkę, jeżeli w chwili zawarcia umowy o złym stanie majątkowym drugiej strony wiedział lub z łatwością mógł się dowiedzieć.

Regulacja ta dotyczy przypadków, gdy przedmiot umowy pożyczki nie będzie wydawany w dniu jej zawarcia. Przesłanką do odstąpienia od umowy jest sytuacja majątkowa pożyczkobiorcy pogorszyła się po zawarciu umowy pożyczki. W takim przypadku pożyczkodawca ma prawo uchylić się od skutków prawnych zawartej umowy.

Wybrane orzecznictwo sądowe:

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - VII Wydział Gospodarczy z dnia 10 stycznia 2019 r. (VII AGa 1176/18)

1. *Umowa pożyczki należy do podstawowych i najprostszych form kredytowania, której istota sprowadza się do zapewnienia korzystania przez pewien czas z cudzego kapitału. Jej kodeksowa regulacja nie jest rozbudowana (art. 720-724 KC), co sprzyja prostocie w posługiwaniu się tym typem umowy oraz pozostawia stronom względnie dużo swobody, np. w kwestii odpłatności pożyczki.*
2. *Umowa pożyczki ma charakter konsensualny, co oznacza, że do jej zawarcia dochodzi przez samo porozumienie stron, tj. zgodne złożenie przez strony oświadczeń woli. Kwestia przeniesienia własności przedmiotu umowy stanowi natomiast element wykonania zawartej już umowy. W świetle orzecznictwa sądowego nie ulega przy tym wątpliwości, że przedmiotem pożyczki mogą być nie tylko pieniądze rozumiane jako gotówka (znaki pieniężne), ale i pieniądź bezgotówkowy. W tym ostatnim przypadku wydanie pożyczki następuje poprzez przelew bankowy i dochodzi do niej z chwilą uznania rachunku bankowego biorącego pożyczkę.*
3. *Do elementów przedmiotowo istotnych umowy pożyczki, które muszą zostać objęte zgodną wolą stron, aby doszło do zawarcia*

Przedawnienie:

Roszczenie biorącego pożyczkę o wydanie przedmiotu pożyczki przedawnia się z upływem **sześciu miesięcy** od chwili, gdy przedmiot miał być wydany.

W przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zwraca przedmiotu pożyczki obowiązują okresy przedawnienia według zasad ogólnych, które wyznacza art. 188 k.c. Mianowicie termin przedawnienia wynosi **6 lat** (jeśli pożyczkodawca nie prowadzi działalności gospodarczej), a dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej okres przedawnienia wynosi **3 lata** (ten sam termin obowiązuje w przypadku roszczeń o świadczenia okresowe). Koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego.

Wybrane orzecznictwo sądowe:

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - I Wydział Cywilny z dnia 6 kwietnia 2017 r. (I ACa 1764/16)

Art. 722 KC dotyczy jedynie roszczenia pożyczkobiorcy o wydanie przedmiotu pożyczki, co jest zagadnieniem jakościowo odmiennym zwrotu już udzielonej pożyczki. W tym wypadku zastosowanie znajdzie przepis ogólny, tj. art. 118 KC, stosownie do którego roszczenia majątkowe, o ile nie opiewają na świadczenia okresowe albo nie są związane z działalnością gospodarczą, przedawniają się w terminie dziesięcioletnim. Świadczenie z umowy pożyczki jest zawsze świadczeniem jednorazowym, nawet w przypadku, gdy dla jego zwrotu strony przewidziały płatność w ratach.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie - I Wydział Cywilny z dnia 12 października 2021 r. (I ACA 228/20)

Przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę pożyczki nie wprowadzają odrębnego przepisu odnoszącego się do przedawnienia roszczeń z tytułu pożyczki. Przepis art. 722 KC odnosi się bowiem jedynie do roszczeń biorącego pożyczkę.

Termin zwrotu pożyczki:

Jeżeli termin zwrotu pożyczki nie jest oznaczony, dłużnik obowiązany jest zwrócić pożyczkę w ciągu **sześciu tygodni po wypowiedzeniu przez dającego pożyczkę** (art. 723 K.c.). Umowa pożyczki może w ogóle nie określać terminu zwrotu pożyczonych pieniędzy lub rzeczy. Strony umowy mogą jednak taki termin zastrzec w treści zobowiązania. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 26 września 2014r. (IV CSK 692/13) nieokreślenie terminu zwrotu pożyczonych pieniędzy nie stoi na przeszkodzie uznaniu porozumienia stron dokonanego ustnie, w czasie rozmów telefonicznych, jako pożyczki, skoro kwestię zwrotu reguluje art. 723 KC.

W razie braku wyznaczenia terminu spłaty pożyczki w umowie istnieje możliwość skorzystania z instytucji wypowiedzenia umowy pożyczki. Wypowiedzenie jest jednostronną czynnością prawną podjętą przez pożyczkodawcę, która skutkuje zakończeniem tej umowy. Oznacza to, że roszczenie o zwrot pożyczki staje się wymagalne i pożyczkobiorca staje się dłużnikiem. Jeśli po upływie 6 tygodni od wypowiedzenia umowy pożyczkobiorca nie dokona spłaty, pożyczkodawca ma prawo naliczać odsetki za opóźnienie, za każdy dzień zwłoki. W razie gdyby podjęte próby polubownego załatwienia sporu np. wystosowanie wezwania do zapłaty, nie przyniosły rezultatu, wierzyciel ma prawo przed upływem okresu przedawnienia swojego roszczenia, skierować sprawę na drogę postępowania sądowego.

Wybrane orzecznictwo sądowe:

Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 15 kwietnia 2021 r. (III CSK 17/21)

[...] Jeśli strony nie określiły w umowie terminu zwrotu pożyczki, to w świetle art. 118 KC, termin ten uzależniony będzie od tego czy pożyczka została udzielona w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej czy też nie. W pierwszym przypadku, w kontekście art. 120 § 1 zd. 2 KC, terminem, w którym pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę pożyczki będzie upływ trzech lat od zawarcia tej umowy. Wymagalność tego roszczenia, zgodnie z art. 723 KC, nastąpi z upływem dalszych 6 tygodni i dopiero od tak określonego terminu rozpocznie się bieg przedawnienia.

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 1 grudnia 2016 r. (I PK 297/15)

1. W świetle art. 723 KC dopuszczalne jest - podobnie jak w przypadku wszystkich świadczeń jednorazowych podzielnych - oznaczenie przez strony umowy zwrotu przedmiotu pożyczki zarówno przez wykonanie zobowiązania w całości, jak i sukcesywnie w częściach (ratach). O chwili, w której przedmiot pożyczki powinien być zwrócony, przesądza zatem w pierwszej kolejności treść umowy. W wypadku, gdy zwrot przedmiotu pożyczki oznaczony został przez strony umowy w częściach (ratach), to staje się on wymagalny z upływem terminów ustalonych dla poszczególnych rat, chyba że w umowie postanowiono inaczej.
2. Na interpretację umowy pożyczki w części dotyczącej określenia terminu jej zwrotu mogą wpływać również postanowienia umowne odnoszące się do uzgodnionego przez strony oprocentowania jako źródła zysku dla udzielającego pożyczki.

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 26 września 2014 r. (IV CSK 692/13)

1. Nieokreślenie terminu zwrotu pożyczonych pieniędzy nie stoi na przeszkodzie uznaniu porozumienia stron dokonanego ustnie, w czasie rozmów telefonicznych, jako pożyczki, skoro kwestię zwrotu reguluje art. 723 KC.
2. Nie jest sprzeczne z istotą umowy pożyczki przekazanie pożyczkobiorcy sumy pieniężnej w czasie poprzedzającym sporządzenie umowy na piśmie.
3. Zawarcie umowy potwierdzającej konkretne zadłużenie będące rezultatem uzgodnienia jego rozmiaru nie może być kwestionowane jako zawarte dla pozor, pozbawione znaczenia prawnego, bez wskazania przyczyny zaciągnięcia takiego zobowiązania czy też uchylenia się od skutków prawnych złożonych oświadczeń woli.

Wady rzeczy stanowiących przedmiot umowy pożyczki:

Jeżeli rzeczy otrzymane przez biorącego pożyczkę mają wady, dający pożyczkę obowiązany jest do naprawienia szkody, którą wyrządził biorącemu przez to, że wiedząc o wadach nie zawiadomił go o nich. Zasady tej nie stosuje się w wypadku, gdy biorący mógł z łatwością wadę

zauważyć. Regulacje przewidziane w art. 724 K.c. dotyczą wyłącznie sytuacji, gdy przedmiotem pożyczki są rzeczy oznaczone co do gatunku. Odpowiedzialność za szkodę związana jest z tym, że pożyczkodawca wiedział o wadach pożyczanych rzeczy, ale ją zataił przed pożyczkobiorcą.

Umowa pożyczki, a podatek od czynności cywilnoprawnych:

Kwestie związane z podatkiem od czynności cywilnoprawnych w przypadku umowy pożyczki reguluje ustawa z dnia 09 września 2000r. o podatku od czynności cywilnoprawnych. Zgodnie z tym aktem prawnym podatkowi podlegają umowy pożyczki pieniędzy lub rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku.

Stawka podatku wynosi 0,5%. Wyjątkiem są dwa przypadki, kiedy to stawka podatku wzrasta do 20% i dotyczy to sytuacji, gdy przed organem podatkowym w toku czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego lub kontroli celno – skarbowej:

1. podatnik powołuje się na fakt zawarcia umowy pożyczki, depozytu nieprawidłowego lub ustanowienia użytkowania nieprawidłowego albo ich zmiany, a należny podatek od tych czynności nie został zapłacony,
2. biorący pożyczkę, o którym mowa w art. 9 pkt 10 lit. b, powołuje się na fakt zawarcia umowy pożyczki, a nie spełnił warunku udokumentowania otrzymania pieniędzy na rachunek bankowy, albo jego rachunek prowadzony przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub przekazem pocztowym.

Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania czynności cywilnoprawnej lub z chwilą każdorazowej wypłaty środków pieniężnych, jeżeli umowa pożyczki określa, że wypłata środków pieniężnych nastąpi niejednokrotnie i ich suma nie jest znana w chwili zawarcia umowy. Jeżeli zawarcie umowy przenoszącej własność następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia własności, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą zawarcia umowy przenoszącej własność.

Obowiązek podatkowy ciąży na **biorącym pożyczkę**.

Podstawą opodatkowania stanowi kwota lub wartość pożyczki. W przypadku umowy określającej, że wypłata środków pieniężnych nastąpi niejednokrotnie i ich suma nie jest znana w chwili zawarcia umowy podstawą opodatkowania będzie kwota każdorazowej wypłaty środków pieniężnych.

Zwolnienie od podatku od czynności cywilnoprawnych w przypadku umowy pożyczki dotyczy pożyczek udzielanych:

1. przez przedsiębiorców niemających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby lub zarządu, prowadzących działalność w zakresie kredytowania oraz udzielania pożyczek,
2. w formie pieniężnej na podstawie umowy zawartej między osobami, o których mowa w art. 4a ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (tj. między osobami zwolnionymi od podatku od spadku i darowizny), w wysokości przekraczającej kwotę, 9637 zł, pod warunkiem:
 1. złożenia deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych właściwemu organowi podatkowemu w terminie 14 dni od daty dokonania czynności, z wyłączeniem przypadku, gdy umowa została zawarta w formie aktu notarialnego,
 2. udokumentowania otrzymania pieniędzy przez biorącego pożyczkę dowodem przekazania na jego rachunek płatniczy lub na jego inny rachunek w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, lub przekazem pocztowym
3. na podstawie umowy zawartej między osobami zaliczonymi do I grupy podatkowej do wysokości kwoty niepodlegającej opodatkowaniu - na zasadach określonych w przepisach o podatku od spadków i darowizn,
4. na podstawie umowy zawartej między innymi podmiotami niż osoby, o których mowa w 2 i 3, jeżeli kwota lub wartość pożyczki nie przekracza 1000 zł,
5. z kas lub funduszków zakładowych, funduszków związków zawodowych, kas zapomogowo-pożyczkowych, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, koleżeńskich kas oszczędnościowo-pożyczkowych działających w wojsku oraz z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych,
6. z utworzonych w drodze ustawy innych funduszków celowych,
7. przez wspólnika (akcjonariusza) spółce kapitałowej.

Podatnicy są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, złożyć deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego. Nie dotyczy to przypadku, gdy podatek pobierany jest przez płatnika (np. notariusza). Podatnicy mogą złożyć za dany miesiąc zbiorczą deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru (formularz PCC-3), oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, pod warunkiem że dokonali w danym miesiącu co najmniej trzech czynności cywilnoprawnych obejmujących umowę pożyczki, a ostatnia z tych czynności zostanie dokonana przed upływem 14 dni od dnia dokonania pierwszej z nich.

Otrzymanie pożyczki musi zostać odpowiednio udokumentowane, w związku z tym wpłata powinna zostać dokonana na rachunek bankowy albo rachunek prowadzony przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub przekazem pocztowym.

WZORY DOKUMENTÓW:

Umowa pożyczki (wzór)

UMOWA POŻYCZKI PIENIĘŻNEJ

zawarta w dniu 21.07.2022r., w Poznaniu pomiędzy:

Panem Janem Kowalskim, zamieszkałym w Poznaniu przy ul. Długiej 10, PESEL: 12345678900,
zwanym dalej „Pożyczkodawcą”,

a

Panem Zbyszkciem Nowakiem, zamieszkałym w Poznaniu przy ul. Zielonej 15a, PESEL:
00987654321,

zwanym dalej „Pożyczkobiorcą”.

o następującej treści:

§ 1

1. Przedmiotem niniejszej Umowy jest udzielenie przez Pożyczkodawcę na rzecz Pożyczkobiorcy pożyczki pieniężnej w kwocie 21 000 zł (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy złotych).
2. Pożyczkodawca oświadcza, iż udziela Pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie wskazanej w § 1 pkt 1 niniejszej Umowy, a Pożyczkobiorca oświadcza, iż pożyczkę tę przyjmuje.

§ 2

Przekazanie kwoty pożyczki nastąpiło przy podpisywaniu niniejszej Umowy, poprzez dokonanie przelewu bankowego na rachunek wskazany przez Pożyczkobiorcę, co Pożyczkobiorca potwierdza.

§ 3

1. Pożyczkobiorca zobowiązany jest do dokonania zwrotu kwoty będącej przedmiotem niniejszej Umowy w ciągu 6 miesięcy od dnia zawarcia Umowy.
2. Wraz ze spłatą pożyczki Pożyczkobiorca zobowiązuje się zapłacić na rzecz Pożyczkodawcy odsetki umowne w wysokości 5% w stosunku rocznym.

§ 4

1. Zmiany postanowień niniejszej Umowy mogą być dokonane wyłącznie w formie pisemnych aneksów pod rygorem nieważności.
2. W sprawach nieunormowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy Kodeksu Cywilnego.
3. Umowę sporządzono w 2 jednobrzmiących egzemplarzach, po 1 dla każdej ze Stron.
4. Pożyczkobiorca zobowiązany jest ponieść wszelkie koszty związane z zawarciem niniejszej Umowy, w tym zapłacić podatek od czynności cywilnoprawnych.

Pożyczkodawca

Pożyczkobiorca

Wypowiedzenie umowy pożyczki (wzór)

Poznań, dnia 21.07.2022r.

Maria Szymczak

ul. Klonowa 34

60-891 Poznań

Zofia Zielińska

ul. Nowa 56/8

ul. 60-986 Poznań

Wypowiedzenie umowy pożyczki

W związku z umową pożyczki pieniężnej z dnia 20.03.2020r., która została zawarta na czas nieokreślony, niniejszym wypowiadam ww. umowę pożyczki z zachowaniem 6 tygodniu okresu wypowiedzenia. Pożyczkobiorca ma obowiązek zwrócić kwotę 15 000 zł na moje konto bankowe w Banku nr, w terminie 7 dni od upływu okresu wypowiedzenia umowy.

Brak spłaty w określonym terminie spowoduje naliczanie odsetek za opóźnienie za każdy dzień zwłoki oraz skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego, co narazi Pożyczkobiorcę na dodatkowe koszty sądowe i postępowania egzekucyjnego.

.....

Pożyczkodawca

Pozew o zapłatę – zwrot pożyczki (wzór)

Poznań, dnia 30.06.2022r.

**Sąd Rejonowy Poznań -
Stare Miasto w Poznaniu
Wydział I Cywilny**
ul. Młyńska 1a
61-729 Poznań

Powódka:

Ewa Kłos

ul. Kwiatowa 16/8

61-098 Poznań

PESEL: 12345678900

mail: ewaklos@o2.pl

tel: 789 876 982

Pozwana:

Grażyna Biała

ul. Łąkowa 45

61-765 Poznań

PESEL: 9876543211

Wartość przedmiotu sporu: 25 000 zł (słownie dwadzieścia pięć tysięcy złotych)

POZEW

o zapłatę

Wnoszę o:

1. zasądzenie od pozwanej Grażyny Białej na rzecz powódki Ewy Kłos kwoty 25 000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych) tytułem zwrotu pożyczki pieniężnej, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01.05.2022r. do dnia zapłaty,
2. przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność powódki,
3. zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Ponadto wnoszę o:

4. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z załączonych dokumentów w postaci:
 1. umowy pożyczki z dnia 02.01.2022r. - celem wykazania faktu istnienia zobowiązania między stronami w postaci umowy pożyczki pieniężnej na kwotę 25 000 zł, zawartej na czas określony do dnia 09.05.2022r.
 2. wezwania do zapłaty z dnia 12.05.2022r. wraz z potwierdzeniem nadania oraz potwierdzeniem odbioru – celem wykazania faktu, iż powódka wzywała pozwaną do zapłaty, ale próba polubownego załatwienia sprawy okazała się bezskuteczna
5. przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron celem wykazania faktów opisanych w uzasadnieniu niniejszego pozwu.

Na zasadzie art. 187 § 1 pkt 3 KPC oświadczam, że przedsądowe próby rozwiązania sporu podjęte przez stronę powodową tj. przedsądowe wezwanie do zapłaty nie przyniosły oczekiwanych rezultatów.

UZASADNIENIE:

W dniu 02.01.2022r. zawarłam z pozwaną Grażyną Białą umowę pożyczki pieniężnej. Umowa została zawarta w formie pisemnej i opiewała na kwotę 25 000 zł. Kwota ta została przeznaczona pozwanej w dniu zawarcia umowy pożyczki. Umowa została zawarta na czas określony do dnia 09.05.2022r. Do tego dnia pozwana zobowiązała się zwrócić pożyczoną kwotę w całości.

Dowód: umowa pożyczki, przesłuchanie stron

Zgodziłam się nie pobierać odsetek umowych z tytułu zawartej umowy, dlatego termin zwrotu pożyczki był krótki i z góry określony.

Dowód: umowa pożyczki, przesłuchanie stron

Pomimo upływu terminu określonego w umowie pożyczki jako data zwrotu pieniędzy pozwana nie dokonała płatności. Z tego powodu wezwałam ją pisemnie do zapłaty. Wezwanie zostało doręczone pozwanej za pokwitowaniem potwierdzenia odbioru mojego pisma. Mimo upływu terminu określonego w wezwaniu pozwana do dnia składania niniejszego powództwa nie zwróciła mi pożyczonej kwoty.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru, przesłuchanie stron.

W tych okolicznościach skierowanie sprawy na drogę sądową jest jedyną drogą do odzyskania moich pieniędzy.

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

.....

Załączniki:

1. odpis pozwu wraz z załącznikami
2. dowód uiszczenia opłaty od pozwu
3. kopia umowy pożyczki
4. wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru

